

NATO's nye forsvarsplanlægningsprocedurer, der omfatter støtte til planlægningen af WEU-ledede operationer, indebærer selvsagt et tættere samarbejde mellem NATO og WEU om denne planlægning. Det sker som et led i udviklingen af ESDI inden for Alliancen.

De nye forsvarsplanlægningsprocedurer ændrer ikke ved, at det i sidste ende fremdeles er NATO's ministerråd, der med enstemmighed godkender NATO's forsvarsplanlægning.

Spm. nr. S 2953

Til statsministeren (6/8 97) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil statsministeren tage klar afstand fra den skræmmekampagne, som blev startet af Venstres formand Uffe Ellemann-Jensen og siden støttet af den radikale Elisabeth Arnold?«

Begrundelse

Venstres formand Uffe Ellemann-Jensen hævdede i Politiken den 3. august 1997, at konsekvensen af et dansk nej til Amsterdamtraktaten bliver, at Danmark må træde ud af EU. Synspunktet bakkes op af den radikale Elisabeth Arnold i Det Fri Aktuelt den 5. august 1997.

Enhedslisten håber, at statsministeren nu vil bidrage til at få debatten tilbage på et sagligt spor. Derfor vil Enhedslisten opfordre statsministeren til at slå fast, at den kommende folkeafstemning handler om ja eller nej til Amsterdamtraktaten, hverken mere eller mindre.

Efter et dansk nej vil situationen således være den enkle, at Amsterdamtraktaten ikke kan træde i kraft, og det må statsministeren så meddele de andre lande. Dette giver naturligvis ikke de andre lande mulighed for at smide Danmark ud af EU. Der er intet sagligt grundlag for en sådan skræmmekampagne. Det er en fuldstændig afsporing af debatten, hvis unionstilhængerne nu begynder at stille befolkningen oven for trusler om repressalier. Tværtimod må det være statsministerens opgave at slå fast, at resultatet af den kommende folkeafstemning vil blive respekteret fuldt ud af regeringen, hverken mere eller mindre.

Ligeledes bør statsministeren slå fast, at et nej til Amsterdamtraktaten på ingen måde, som

påstået af Uffe Ellemann-Jensen, vil blokere for EU's udvidelse mod øst. Beslutningerne om optagelse af nye lande behandles helt uafhængigt af Amsterdamtraktaten, og et dansk nej til traktaten vil således på ingen måde kunne blokere for optagelse af nye lande, hvis dette ellers er et ønske fra EU's side.

Svar (14/8 97)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. S 2941 af 4. august 1997, vil der i tilfælde af et dansk nej til Amsterdam-traktaten ved en kommende dansk folkeafstemning opstå en – for Danmark og Europa – meget usikker situation.

Regeringen ønsker ikke at deltage i spekulationer om, hvad en sådan usikker situation for Danmark vil føre til. Det kan ingen med fornuft og sikkerhed udtale sig om idag.

Det er dog helt urealistisk, at der kan blive tale om en genforhandling af Amsterdam-traktaten. Det er endvidere klart, at Danmark ville komme i en uoverskuelig situation og miste indflydelse på de kommende reformer af EU-samarbejdet.

Regeringen finder, at debatten frem til folkeafstemningen bør koncentrereres om Amsterdamtraktatens indhold og betydning for udvidelsen. Efter regeringen opfattelse udgør Amsterdamtraktaten samlet set det for Danmark bedst opnåelige forhandlingsresultat i regeringskonferencen. Regeringen agter at deltage aktivt og konstruktivt i debatten på dette grundlag.

Spm. nr. S 2989

Til udenrigsministeren (11/8 97) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Har den danske regering sikret sig, at de fire danske undtagelser, som er indeholdt i Maas-tricht-Traktaten og præciseret i Edingburgh-Afgørelsen, også vil være gældende efter en eventuel ikrafttrædelse af den ny unionstraktat?«